

[Statsministeren]

Det er rigtigt, som hr. Lenger siger, at kommunerne står i vidt forskellige situationer – det er regeringen fuldt opmærksom på – men det økonomiske opsving, som nu er i gang, og som regeringen ønsker at holde fast i, påvirker jo skattegrundlaget positivt i alle kommuner, og de forskelle, der er i kommunernes situation – og der er mange – indgår som bekendt i de kommunale udligningssyster.

Lenger (VS):

Jeg er da enig med statsministeren i, at hvis der sker indkomststigninger, der er større end udviklingen for løn og priser under ét i forhold til kommunernes budgetter, sker der en positiv udvikling for kommunernes økonomi. Men det, der er afgørende for, om der foreligger nogle midler, som man overhovedet kan diskutere metoder til at inddrage, er, om der er tale om en udvikling, som går ud over, hvad man har budgetteret med, og ikke, om udviklingen faktisk sker eller ej.

Nu åbnede statsministeren lidt for posen. Det, der altså er tale om, er at foretage en regulering af tilskuddene til kommunerne. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om han dermed vil udelukke, at man også, som det jo er beskrevet i pressen, planlægger at foretage en bunden opsparing. Eller er det bare en and? For netop denne bundne opsparing griber ind i forhold til et tredje middel, som man planlægger at anvende, nemlig det, jeg refererede til før, og som indenrigsministeren er i gang med: at lægge en afgift på et for højt budgetteret skattegrundlag.

Derfor vil jeg gerne spørge, om statsministeren vil udelukke, at man planlægger det, som er fremgået af pressen, nemlig en bunden opsparing for en række kommuner.

Thoft (SF):

Det synes, som om regeringen er i gang med det rene molboarbejde. Når kommunerne nu har et overskud, vil regeringen tilsyneladende inddrage dette beløb. Det var dog bedre, om regeringen forsøgte at fastholde serviceniveauet ude i kommunerne. Derfor er mit spørgsmål: kunne det da slet ikke tænkes, at regeringen ønskede at fastholde dette serviceniveau, så kommunerne ikke behøvede at fyre alle disse mange folk, som de er i gang med at fyre – til skade for statskassen?

For hvem skal betale understøttelsen? Det skal statskassen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg er glad for, at hr. Lenger selv understreger, at det afgørende kriterium må være, om der er ved at melde sig en likviditetsrigelighed hos kommunerne, som går ud over det, der var påregneligt, da kommunerne lagde budgetterne. Det mener regeringen også er et betydningsfuldt kriterium, men så må jeg sige – og her er vi måske uenige – at regeringen nu engang har den klare målsætning, at fremgangen i produktion og beskæftigelse, som fører til den forbedrede situation for de kommunale kasser, må vi sørge for at få anvendt først og fremmest til øgede investeringer i nye arbejdspladser og til forbedring af betalingsbalancen. Det har alle her i landet en fælles interesse i at vi drager omsorg for, og derfor må vi under den ene eller den anden form sikre, at kommunernes øgede skattegrundlag nu og fremover ikke vil føre til en stigning i de kommunale aktiviteter, som er uønskelig set fra et fælles samfundsøkonomisk synspunkt.

Må jeg sige til hr. Thoft, at det er regeringens opfattelse, at det er overordentlig vigtigt, dersom det skulle vise sig, at kommunernes likviditet forøges med f.eks. 4 mia kr., at man drager omsorg for, at der ikke er risiko for, at dette beløb helt – det var det værste – eller delvis – det kan være slemt nok – forvandler sig til et højere kommunalt udgiftsniveau. Det mener regeringen ikke ville være forsvarligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 185

4) Til statsministeren af:

Lenger (VS):

»Hvilke fordelingsmæssige betænkkeligheder har statsministeren ved at kanalisere midler fra de kommunale kasser – finansieret via den proportionale kommunale skatteskala – over i statskassen?«

Skriftlig begrundelse

I modsætning til kommunerne har staten mulighed for at opkræve skatter efter en pro-